

מסכת תרומות

פרק ב' משנה ו'

ותורמינו זיתי שמן על זיתי כבש, ולא זיתי כבש על זיתי שמן.
וינו שאיןו מבשל על המבשלה, ולא מנו המבשלה על שאיןו
מבשל. זה הכלל, כל שהוא כלאים בחברו, לא יתרם מזה על
זה, אפילו מון היפה על הארץ. וכל שאיןו כלאים בחברו, תורם
מן היפה על הארץ, אבל לא מן הארץ על היפה. ואם פרם מן
הארץ על היפה, תרומתו תרומה, חייז מון הזגין על החטאים,
שאין אכל. והקשות והמלפפון, מין אחד. רבבי יהודה אומר,
שניהם אכל.

שניהם מינין: